

Rbd. 5 Mk. 14 St., og dette er umægteligt et overordentligt ringe Beløb. Den Told, som jeg har foreslaaet, at Finantjerne skulle nyde, vil jo beløbe sig til meget Mere; det er tillige interessant at lægge Mærke til, at dette simple Støbegods omfatter tillige Kanoner og Bomber, og det er jo ikke rimeligt, at der er gaaet Meget deraf til privat Brug, saa at den hele Indførselstold af slikt støbt Jerngoods er for ingen Ting at regne, da navnlig det, som er betalt for Bomber og Kanoner, jo kun er gaaet fra den ene Kasse til den anden. Det Beløb, som der efter mit Forslag rimeligviis vil blive erlagt, er, som sagt, ikke noget ringe; det vil jo for Hovedgjensstandene formodentlig blive en 7 a 8 pCt. af Værdien.

Vi ere nødsagede til, som jeg ved tidligere Leiligheder har bemærket, at komme med disse Lovstumper, da vi endnu ikke have været saa heldige at faae en Tarisrevisjon, skjøndt det er 14 Aar siden, at det blev bestemt, at vi hvert 3die Aar skulde have en saadan. Havde vi faaet den, saa vilde det have været aldeles unødvendigt at komme med sliige Love. Hvad Tiden angaaer, som det ærede Medlem fra Veile omtalte, at han ønskede udstrakt, saa maa jeg, i Genhold til det nys Anførte, erklære, at jeg anseer den af mig foreslaaede Tid for at være fuldkommen tilstrækkelig, fordi vi Alle maae haabe, at en Toldrevision ikke er saa langt borte, at det kunde være nødvendigt at tænke paa en Tid ud over 1855. Men der er forøvrigt en anden Bevæggrund, som har foranlediget mig til at foreslaae 1855, nemlig den, at mange Kjøbstæder maaffee der ved vilde blive drevne til at iværksætte disse meget nyttige Forbedringer, og, naar de have f. Ex. næste Aar til at overveie Spørgsmaalet, og derefter to Aar til at anskaffe de Sager, som de behøve, da anseer jeg dette for passende. Der er en Omstændighed, som jeg bør nævne, og som taler Noget imod ubetinget Toldfrihed, nemlig den Ulempe, som for Toldopshyret er forbunden med, for aldeles Intet at ansætte alle disse Sager i Told. Tolden skal nemlig først af Communen betales for det Hele, og dernæst skal den ved Aarets Udgang atter tilbagebetales. Dette er en ubehagelig Omstændighed, og den Told, jeg har foreslaaet, troer

jeg ikke vil være af en saadan Størrelse, at den vil forhindre nogen Commune fra at iværksætte sliige Anlæg. Da disse to Sager ere saa aldeles eensartede, maa det maaffee være mig tilladt, med det Samme at omtale, hvorfor jeg har indlemmet Tolden paa Gasmaterialier for Kjøbenhavn under mit Forslag. Jeg troer nemlig ikke, det vilde være rigtigt, at af disse forskellige Materialier nogle skulde være toldfrie og andre ikke; det er en lille Ulempe, som jeg antager Kjøbenhavn kan være vel tjent med at finde sig i.

Formanden: Jeg troer dog, at det er mindre hensigtsmæssigt at omtale en Lov, der ikke foreligger til Behandling.

M. Sage: Det var kun for ikke at opsolde Thinget. — Den høitærede Finantsminister har ved forrige Behandling af denne Sag mindet os om, at han ingen Anledning fandt til at raade til Brug af det kongelige Beto issor, da Odense fik Toldfrihed. Jeg haaber, at han ikke ved Sager af denne Natur vil finde Anledning til at raade Hs. Majestæt til at bruge sit Beto, og, skulde han gjøre det, vil jeg haabe, at Hs. Majestæt ikke følger hans Raad (Hør! Hør!). Jeg troer overhovedet, at det ikke viser den allerbedste Tact, naar Ministeriet her i Forsamlingen taler om Brugen af det kongelige Beto. Det er en stor, næsten ubekjendt Ting, som man ikke saaledes skal drage frem ved Forhandlingerne, og ligesaa lidt troer jeg, at det er nogen heldig Tact, bestandig at bruge et Navn, som neppe har Noget med vore Forhandlinger at gjøre.

Jeg vil haabe, at mit Vædringsforslag gaaer igjennem, og, hvis ikke, at man da vedtager en almindelig Toldfrihed. Jeg har her givet et Beviis paa, at jeg vel er en Modstander af al hvi Told, men at jeg, skjøndt den høitærede Finantsminister ved en anden Leilighed har underrettet os om, at jeg stod paa det Standpunkt, at jeg helst ønskede al Told ud af Berven, dog ikke ønsker al Told ud af Berven, før vi have faaet en anden Indtægtskilde til at dække de Udgifter, som Staten naturligviis maa have. Jeg har allerede tidligere antydet, at jeg, efter mine Anskuelser, vilde have anseet det for meget heldigt, om den høitærede Finantsminister ikke havde opgivet sin Plan